NIEUWSBRIEF H. MARIA PAROCHIE WALCHEREN

JAARGANG 15 **AFLEVERING 496** **12 maart 2021**

Petrus- en Pauluskerk

Onze Lieve Vrouwekerk

Dishoek

Domburg

Vrouwenpolder

Zoutelande

Vieringen in de Goede Week en Pasen 2021

HH. Petrus- en Pauluskerk in Middelburg

1 april Witte Donderdag
19.00 uur Emeritus-pastoor Paul de Maat en pastoraal werkster Ria Mangnus

2 april Goede Vrijdag
15.00 uur Kruisweg

19.00 uur Emeritus-pastoor Paul de Maat en pastoraal werkster Ria Mangnus

3 april
21.00 **(*)**
Paaswake Emeritus-pastoor Paul de Maat en pastoraal werkster Ria Mangnus

4 april Eerste Paasdag
11.30 uur
Pater Thaddy de Deckere mmh

Onze Lieve Vrouwekerk in Vlissingen

2 april Goede Vrijdag
15.00 uur Kruisweg

4 april Eerste Paasdag
09.30 uur Emeritus-pastoor Paul de Maat en pastoraal werkster Ria Mangnus

(*) Mocht op 3 april de avondklok nog gelden, dan begint de Paaswake om 19.00 uur

Organist Kees Verkleij overleden

Een dag na het bereiken van zijn 93-ste verjaardag is op 5 maart in Zorgcentrum Scheldehof in Vlissingen Ir. Cornelius Jacobus (Kees) Verkleij overleden. Hij ontving de pauselijke onderscheiding Pro Ecclesia et Pontifici en was lid in de Orde van Oranje Nassau.

Tekst: Peter Vrancken

Kees Verkleij was, na zijn verhuizing naar Vlissingen, zeker 63 jaar organist in Vlissingen. Eerst in het 'zwarte kerkje' in de wijk Paauwenburg, daarna in Open Hof en vervolgens begeleidde hij onder meer het Emmanuel-koor van de Onze Lieve Vrouwekerk in Vlissingen. Zijn laatste viering die hij achter het orgel muzikaal opluisterde was de viering op 15 augustus 2013, Maria Tenhemelopneming. Samen met dirigente Agnes van den Dries-Menheere nam hij toen afscheid.

In februari 2012 vertrouwde Kees Verkleij aan het papier toe hoe hij al rond zijn 12-de jaar enthousiast werd gemaakt voor muziek en dan vooral voor het orgel. Dat complete verhaal van Kees Verkleij leest u op de volgende pagina.

Archieffoto van Kees Verkleij
Foto: © Jeannette Vrancken

,,Kees was een uitstekend organist, herinnert voormalig koordirigente Agnes van den Dries-Menheere zich. Ik leerde hem kennen in 1958, toen pastoor Rosenberg me vroeg om te komen zingen in het 'zwarte kerkje' in de wijk Paauwenburg. Kees was daar toen organist. In al die jaren heb ik een verschrikkelijk goede relatie met Cees gehad.''

,,Wat velen niet weten is, dat Kees Verkleij drie bundels heeft gecomponeerd'', vult de dirigente nog aan. ,,Met kerstmis heb ik nog een kerstplantje bij hem bezorgd in Scheldehof.

Bedevaart
In 2002 namen Kees Verkleij en zijn echtgenote Trees samen met zo'n tweeduizend andere bedevaartgangers onder leiding van bisschop Tiny Muskens deel aan een bedevaart naar Rome ter gelegenheid van het tweehonderdjarig bestaan van het Bisdom Breda.

De H. Maria Parochie Walcheren is Kees Verkleij heel veel dank verschuldigd!

De uitvaartplechtigheid, waarin emeritus-pastoor Paul de Maat voorging, heeft gisteren, donderdag 11 maart, plaatsgevonden. Aansluitend is Kees Verkleij begraven op de Noorderbegraafplaats in Vlissingen.

Hoe het kwam…… De muzikale carrière van Kees Verkleij

In september 1944 kon ik (als 16-jarige, PVr), vanwege de algemene staking van het openbaar vervoer, niet meer naar school. Noodgedwongen ging ik toen allerlei dingen doen, onder andere mijn vader wat assisteren op de bank.

In die tijd vertelde mijn neef Nico Heemskerk, dat hij binnenkort orgelles ging volgen bij de heer Kees Oudshoorn (1874-1952). De heer Oudshoorn was van beroep manufacturier in mijn geboortedorp Rijpwetering en tevens directeur/dirigent van het zangkoor St. Caecilia.

Mijn vader, van wie ik drie jaar pianoles had gekregen, zei toen: ,,dat kun jij ook wel doen.” Dus begon ik dat najaar met de orgelstudie. Deze bestond aanvankelijk uitsluitend door lessen aan de piano, want de bedoeling was dat je als organist onder andere liederen en Gregoriaanse gezangen kon begeleiden. Wat betreft het Gregoriaans was daarbij vereist de noten volgens het notensysteem met vier lijnen te kunnen lezen. Daarbij moest de begeleiding worden afgestemd op de juiste toonhoogte die de mannen konden zingen, wat impliceerde dat je in elke toonsoort een [passende begeleiding moest kunnen spelen. Daarbij was enige kennis van de harmonieleer nodig.

De heer Oudshoorn had daarvoor een eenvoudig systeempje ontwikkeld voor het leggen van akkoorden op alle tonen (trappen) van een toonladder en zulks in elke toonsoort. En die moest ik allemaal op papier uitschrijven, zowel in majeur als mineur. Toen ik dat een beetje onder de knie had, volgde de toepassing ervan op bepaalde gregoriaanse gezangen, waarbij dan akkoorden werden gelegd in zogenaamde gespreide ligging. Nadat ik daarin enige vaardigheid had verkregen, volgde dan een keer spelen op het kerkorgel. Dat was in die dagen toch wat problematisch, want de stroom was in die dagen vanwege de oorlogsomstandigheden afgesneden, zodat er een orgeltrapper aan te pas kwam om te kunnen spelen. Na een aantal maanden van lessen en studeren kon ik dan in het voorjaar al ene lof spelen.

Een markant tijdstip was wel Bevrijdingsdag, 5 mei 1945. Toen speelde ik de eerste requiemmis. Ik herinner me nog levendig de begrafenis op het kerkhof toen daar vliegende forten overvlogen die voedsel uitwierpen in de polders.
Daarna volgde ik nog regelmatig orgellessen tot de zomer van 1946. Toen ging ik na het eindexamen HBS verder studeren in Delft. Doordat ik in de weekeinden regelmatig thuiskwam , bleef ik op het koor afwisselend meedoen als organist. Dit werd 5 oktober 1947 officieel beklonken door een eindproef, waarin ik een hoogmis speelde met een 4-stemmige mis van Haller. Ik werd toen als organist ingeschreven in het ledenregister van het zangkoor.

De heer Oudshoorn was een zeer bekwaam organist met een enorme techniek en een buitengewone gave tot improviseren. Hij speelde met verve orgelconcerten van Händel, Guilmant en anderen. Hij heeft mij buitengewoon geïnspireerd wat er toe geleid heeft dat ik voor orgel als ook voor piano een aantal composities heb kunnen maken. Deze zijn veelal ontstaan door improvisatie op orgel of piano.

En zo is het gekomen.

Vlissingen, februari 2012,
Kees Verkleij

Lezingen van de vierde zondag van de Veertigdagentijd, B-cyclus, 14 maart 2021 en enkele gedachten hierbij.
Eerste lezing:2 Kron. 36,14-16.19-23; Antwoordpsalm 137, Tl. Efesiërs 2, 4-10 en H. Evangelie volgens Johannes 3,14-21

Tekst: René Heinrichs, aalmoezenier b.d.

Heeft u ook de reis van de Paus naar Irak gevolgd? Zijn bezoek aan de christenen in Mosul, Erbil. Hartverwarmend hoe hij een boodschap van Verzoening, Verbinding en Vrede bracht. Belangwekkend in deze was ook de ontmoeting met de leider van de Sjiieten, Al- Sistani. Deze speelde in de tijd van de derde Irakoorlog tussen 2003 en 2006, een harde belangrijke rol in het verzet tegen de Amerikaanse overheersing. Het bezoek van de Paus aan An Najaf waar het graf is van de schoonzoon van de profeet Mohammed, Ali- de stichter van de Sjiieten- was in het kader van Verzoening een indrukwekkend gebaar. Zelf was ik met deze reis van de Paus ook weer helemaal terug in mijn missie naar Irak in 2004. Zoals in mijn vorige bijdrage geschreven mocht ik meer dan vijf maanden vlakbij het huis van Abraham en de Ziggurat, een van de tempels van de toenmalige bewoners van Ur, op de vliegbasis Tallil verblijven in een tent! Midden in de woestijn. Indrukwekkend was hoe de woestijn tot bloei kwam door het water van de Eufraat en de Tigris. De steppe zal bloeien! De vele bezoeken aan de Tempel, de Ziggurat, raken me nog steeds. Vele mensen hebben aan de bouw hiervan meegewerkt, stenen gesjouwd, gezweet, zijn geslagen door slavendrijvers maar ze bouwden een Tempel voor hun God. Zoals velen ook gedaan hebben vroeger en nog doen in onze tijd als opdracht van God. Zo lezen we in de bijbel de opdracht tot het bouwen van een Tempel in 2 Kronieken. De mensen uit Judea die gevangen genomen zijn door Nebukadnessar, koning van Babel- de restanten van zijn paleis heb ik ook mogen bezoeken- worden door Cyrus, koning van de Perzen na 70 jaar gevangenschap weer vrijgelaten. Zij moeten de Tweede tempel van Jeruzalem gaan bouwen. Want God wil een eigen huis hebben waar hij vereerd kan worden. Niet uit grootsheidwaanzin van koningen en bisschoppen maar een huis om God te aanbidden. Daartoe geeft hij opdracht.

Afgelopen week heb ik een prachtig gecomponeerd en geschreven boek gelezen over het bouwen van een godshuis, juist door het volk en niet door de rijken, koningen en bisschoppen. De kathedraal van de Zee, La Catedral del Mar. In Barcelona gebouwd in de veertiende eeuw. De arme mensen hebben deze gebouwd in vijf en vijftig jaar! Deze kerk werd toegewijd aan de H. Maria, de Santa Maria. En in dit boek, ook verfilmd en te zien op Netflix, staat een stenensjouwer en het gilde van de stenensjouwers centraal.

En dat doet me dan denken aan de vele voorouders die met hun centjes en stuivers bijgedragen hebben aan de vele kerken in ons land. Eenmaal gebouwd door harde werkers die zich veel hebben moeten ontzien worden het vaak tempels voor de rijken, de priesters en de bisschoppen maar niet meer van en voor het volk. Zo gebeurde niet met de Kathedraal van de Santa Maria, de kathedraal van , voor en door het volk gebouwd. Een indrukwekkende historische roman getuigt hiervan.

Paus Franciskus heeft zeker oog voor de kleine bijna verloren en vaak niet- geziene groepen in onze maatschappij. Op 8 december 2020, een feestdag van en voor de H. Maria, het hoogfeest van Maria Onbevlekt Ontvangen ingesteld in 1854, kondigde hij af dat het jaar 2021 in het teken moet staan van de H. Jozef.

We kennen hem vanuit het Kerstverhaal- de trouwe bescheiden maar zeer empathische hardwerkende timmerman die een zwanger meisje- niet door hem bezwangerd maar door de Hemelse vader- trouwde. Een grootse daad van Liefde en geloof. We zien Jozef terug bij de geboorte van Jezus, bij de vlucht naar Egypte en dan stopt het zo'n beetje. Ja als Jezus na zijn eerste optreden in de synagoge van Kafarnaüm terugkeert bij zijn wereldse ouders wordt Jozef nog als ouder vermeld. Maar dan stopt het met bijbelse gegevens. In de traditie van de kerk heeft Jozef een eigen ontwikkeling doorgemaakt en dat blijkt ook uit de drie feestdagen die aan hem gewijd zijn: de zondag na eerste Kerstdag, als lid van de H. Familie, 19 maart, zijn Hoogfeest en 1 mei, als arbeider. De kerk heeft steeds bepaalde feestdagen ingesteld in een historische contekst waarin de H. Kerk zich bedreigd voelde of bedreigd werd. Denk bijvoorbeeld aan 1870 toen Vaticaanstad bedreigd werd; toen stelde de toenmalige Paus Pius 9 het feest in van St. Jozef als patroon van de Universele kerk, 1917 toen de H. Kerk bedreigd werd door het communisme, toen ging de hemel open en verscheen de H. Maria in Fatima! Zo ook 1 mei als reactie op de Dag van de Arbeid van het communisme en socialisme. Ouderen herinneren zich misschien nog de grootste optochten met veel vendelgezwaai en vertoon om de Koning der eeuwen eer te brengen. En arbeiders kregen vrij om aan deze optochten deel te nemen. Maar waarom het gaat is de aandacht van de kerk voor de armen, de kleinen, de ongezienen in de maatschappij. Zoals de stenensjouwers die gratis werkten bij de bouw van de Catedral del Mar, en zovele andere kerken. Zoals zovelen die ongezien als vrijwilliger zich inzetten voor het in stand houden van de kerken: de schoonmakers, de mensen die het linnengoed wassen, de koperpoetsers, de tuinlieden, de postbezorgers, de kerkbestuurders, de mensen op kantoor enzovoort. Allen zetten zich in voor de Tempel, voor het Huis van God. Het bestuur van onze parochie op Walcheren heeft wel oog voor de vrijwilligers gezien het mooie boekje dat deze kregen: Van Maria Lichtmis tot Pinksteren, een uitgave van Adveniat. Zeer de moeite waard.

We kunnen niet meer de grote gebouwen in stand houden, we zijn met te weinig mensen en dus te weinig geld, maar wel de Toeristenkerken. Daar wordt met veel geloof, ijver en inzet gewerkt om u allen weer te ontvangen deze zomer. Laten we hopen dat Corona geen roet in het eten blijft gooien en we allen zullen zijn ingeënt om weer naar deze tempels van en voor God kunnen komen om Hem te eren.

Zo is het vanuit ons geloof zeker een opdracht om oog te hebben voor de ongeziene die zich inzetten voor ons mensen in alle tijden maar zeker in onze tijd waarin veel niet kan. Ik denk dan aan al die mensen die de zorg aan Covid 19- en andere patiënten mogelijk maken en door laten gaan: de vrijwilligers, de ziekenverzorgenden, de verplegenden, de sjouwers van al het materiaal naar en in de ziekenhuizen etc.

19 maart is het Hoogfeest van de H. Jozef. Laten we dan speciaal een kaarsje voor al deze sjouwers aansteken!

De bibliografische gegevens van de twee vermelde publicaties:
Ildefonso Falcones de Sierra De Kathedraal van de Zee, roman, Uitgeverij Luitingh-Sijthof B.V. Amsterdam, vijftiende druk 2005. ISBN 978 90 2180188-9

Gebedenboek voor thuis: Van Maria Lichtmis tot Pinksteren uitgeverij Adveniat Baarn/ Halewijn, tweede druk, 2021. ISBN 978 94 93161 53 5

Vastenactie ‘Werken aan je toekomst’ (deel 5)

Van Aswoensdag tot Pasen voert Vastenactie campagne voor projecten in ontwikkelingslanden. Dit jaar steunt de H. Maria Parochie Walcheren een project dat zich uitstrekt over de hele wereld, met als doel een gedegen opleiding te bieden aan mensen in ontwikkelingslanden.

Deze week: **Een beter inkomen met vakopleiding en training in Zambia**

De afgelopen week hebben we gelezen voor een project voor kwetsbare groepen in Bangaldesh, Azië. Vandaag gaan we naar een project in Afrika, nl. Zambia.

In de Zambiaanse districten Senga en Mpulungu levert landbouw te weinig op om het hele jaar van te leven. Vooral alleenstaande ouders en jongeren hebben het zwaar. Er zijn veel alleenstaande ouders en wezen door de aidsproblematiek. Via dit project krijgen zij een beroepsopleiding en hulp bij het starten van een bedrijfje, om hun inkomen te verbeteren.

De zusters van het Heilig Hart van Jezus en Maria zijn al sinds 1962 actief in het noorden van Zambia. Zij helpen zieken en zorgen voor opvang en scholing van weeskinderen. In 1991 richtten zij het Households in Distress programma (HID) op, om armoede te bestrijden. Zij bieden trainingen en opleidingen gericht op inkomensverbetering en het ontwikkelen van praktische vaardigheden, maar ook op het gebied van boekhouden en ondernemerschap.

Gedurende zes maanden krijgen 24 jongeren een vakopleiding en les in bedrijfskunde en handel. Een groep van vijftig vrouwen en mannen krijgen training in ondernemerschap, financieel management en zakelijke vaardigheden, die ze kunnen gebruiken bij het vinden van beter en meer gevarieerd werk, zodat ze ook inkomsten hebben buiten het oogstseizoen.

Alle deelnemers krijgen een startpakket om ze te ondersteunen bij het opzetten van nieuwe activiteiten die meer inkomen opleveren.

Gunt u deze jongeren en alleenstaande ouders de kans om een vak te leren? Uw donatie aan Vastenactie helpt ons dat mogelijk te maken.

Bron: vastenactie Nederland

Steunt u ons Vastenactieproject via Vastenactie Heilige Maria Parochie Walcheren

IBAN NL84 INGB 0006 0514 05 Hartelijk dank voor uw gift!

VASTENACTIE

Volgende week: **Opleiding voor mensen met een handicap in Sierra Leone**

Vastenactiewerkgroep
Insa van Duin, Lisanne Jacobs, Ger van Waegeningh, Iwonka Turczynowicz en Leo Speckens.

Oproep

De redactie van deze nieuwsbrief is op zoek naar Middelburgse parochianen die ons kunnen helpen aan anekdotes over de HH. Petrus- en Pauluskerk uit de periode tot 1970. Stuur uw bijdrage naar: rkwalcheren@zeelandnet.nl.

Wilt u met ons praten over deze kerk? Stuur dan uw telefoonnummer en we nemen contact met u op. Heeft u oude foto's? Ook daar zijn we in geïnteresseerd. Laat van u horen op rkwalcheren@zeelandnet.nl

Paus Franciscus: een hedendaagse profeet van hoop

De pausreis naar Irak deed vele harten sneller slaan, niet alleen in het Midden-Oosten, maar ook in ons land.

Tekst: Benoit Lannoo (Kerknet)

,,Ik heb het op sociale media gevolgd, mijn ouders ook,'' zegt Tiba Alkharki. De zeventienjarige leerlinge van het Onze-Lieve-Vrouwecollege Plus in Antwerpen is in de Iraakse hoofdstad Bagdad geboren, maar haar ouders kwamen na vele omzwervingen in Syrië en Turkije uiteindelijk in België terecht.

Tiba is moslima, maar zij zegt het zeer goed te vinden dat de katholieke paus haar land bezocht, en ook nodig, om de mensen er beter te leren met elkaar samen te werken. Reacties op de voorbije pausreis in Irak gaan wereldwijd in dezelfde richting, of het nu gaat om een jonge Iraaks-Belgische humaniorastudente, om geëngageerde wereldburgers, om Oosterse christenen in Irak of in de diaspora of om specialisten van de interreligieuze dialoog.

Paus Franciscus in Bagdad met de Chaldeeuwse patriarch en kardinaal Louis Raphael Sako aan zijn zijde. *Foto: © VaticanNews*

De Syrisch-katholieke aartsbisschop Yohanna Petros Mouche straalde toen hij paus Franciscus in zijn kathedraal in Qaraqosh ontving. Wat een verschil met de tranen in zijn ogen toen we hem ontmoetten tijdens de reis van de Belgische bisschoppen naar Irak in september 2015: monseigneur Mouche leefde toen in een klein huisje in Erbil, in de wetenschap dat alle gelovigen uit zijn stad verdreven waren. Toen de helikopter van de Heilige Vader landde op de kleine luchthaven die speciaal voor dit bezoek was aangelegd, de klokken van onze kerken begonnen te luiden en de mensen in volle zon enthousiast applaudisseerden, voelde ik opnieuw tranen langs mijn wangen stromen, laat hij ons weten. Maar deze keer waren het tranen van vreugde.

Ik heb aangevoeld hoe groot de liefde van de paus voor ons is; hij wou koste wat kost ons verdriet en onze vreugde delen.

Voorbereiding

Qaraqosh heeft een sterke tijd achter de rug, gaat mgr. Mouche voort. De gelovigen hebben dit pausbezoek voorbereid tijdens vele activiteiten die werden geanimeerd door een groep jongeren onder leiding van enkele priesters en zuster-religieuzen; dat alles gaat nooit meer verloren. Ook de Libanees-maronitische theologe Souraya Bechealany, secretaris-generaal van de Raad van Kerken van het Midden-Oosten, benadrukt de langetermijneffecten die dit pausbezoek. Naast de oproep tot interreligieuze dialoog gaat er ook een appel vanuit tot concrete solidariteit. De gelovigen kunnen met hun samenwerking een reële vuist maken tegen geweld en corruptie en samen bouwen aan het inclusieve burgerschap waar de verklaring over de menselijke broederschap van Abu Dhabi het al over had.

Op 19 maart 2021 start paus Franciscus het jaar van ‘Amoris Laetita Gezin’

In de R.-K. Kerk zal in 2021 extra aandacht wordt gevraagd voor het gezin. Volgende week vrijdag, op 19 maart 2021, de vijfde verjaardag van de *Apostolische Exhortatie Amoris laetitia*, luidt paus Franciscus daarvoor het Jaar “Amoris Laetitia Gezin” in, dat op 26 juni 2022 wordt afgesloten bij gelegenheid van de tiende Wereldfamiliedagen in Rome.

Het Dicasterie voor de Leken, het Gezin en het Leven komt dit jaar met spirituele, pastorale en culturele initiatieven om gezinnen te begeleiden in het licht van de hedendaagse uitdagingen. Deze initiatieven zijn bedoeld om parochies, bisdommen, universiteiten en kerkelijke instellingen te ondersteunen bij de viering van het Jaar ‘Amoris Laetitia Gezin’.

Ook wil het dicasterie middelen beschikbaar maken voor “gezinsspiritualiteit, vorming en pastorale activiteiten ter voorbereiding op het huwelijk, liefdevolle opvoeding voor jongeren en over de heiligheid van echtparen en gezinnen die de genade van het sacrament in hun dagelijks leven beleven”. Daarnaast worden er internationale academische symposia georganiseerd, “om de inhoud en de implicaties van de Apostolische Aansporing Amoris laetitia in verband met zeer actuele kwesties die gezinnen in de hele wereld aangaan, grondig te onderzoeken”.

Doelstellingen
Voor de formele opening van het Jaar in maart publiceert het dicasterie een informatiebrochure waarin de doelstellingen en initiatieven van het Jaar “Amoris Laetitia Gezin” worden toegelicht en concrete suggesties worden gedaan voor bisdommen en parochies.

Het Jaar ‘Amoris Laetitia Gezin’ is bedoeld om de boodschap van Amoris laetitia te verspreiden en de doelstelling liggen in het verlengde daarvan. De eerste is om de inhoud van de exhortatie breder te verspreiden, om de mensen te helpen ,,het Evangelie van het gezin te ervaren als een vreugde die hart en leven vervult (Amoris laetitia, 200).’’ Een tweede doel is de kostbare waarde van het sacrament van het huwelijk uit te dragen, dat ,,op zich een transformerende kracht van de menselijke liefde heeft.’’

Andere doelstellingen zijn ,,gezinnen in staat stellen om actieve getuigen van het familieapostolaat te worden” en “jongeren bewust maken van het belang van de vorming in de waarheid van de liefde en in de gave van het zelf.’’

Ten slotte is er een uitnodiging om de visie en actie van de pastorale zorg voor het gezin en families tijdens het Jaar te verbreden, zodat deze alle gezinsleden kan omvatten, inclusief echtparen, kinderen en jongeren, ouderen en degenen die zich in moeilijke gezinssituaties bevinden.

Bron: rkkerk.nl; redactioneel bewerkt door Peter Vrancken

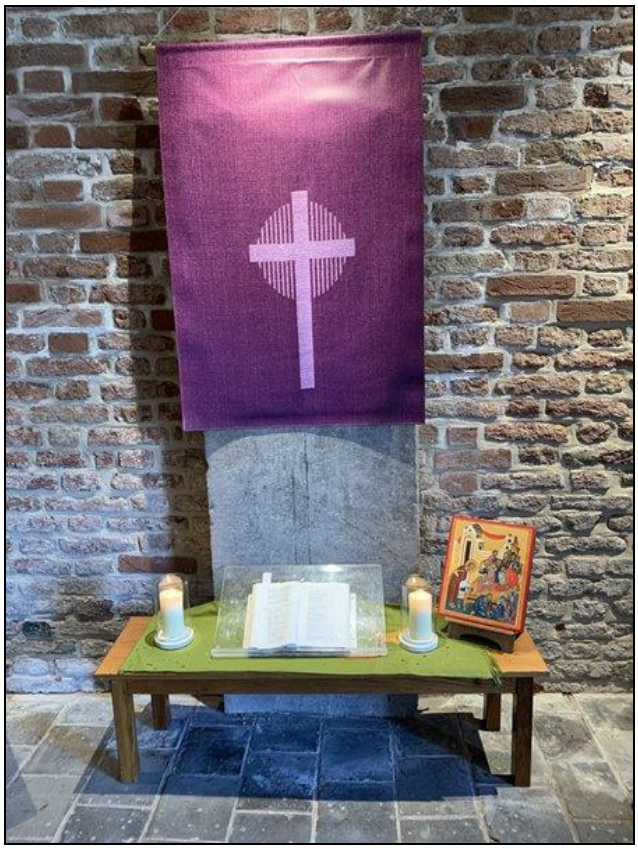
Verbeeldingen in stilteruimte van kerk in Oost-Souburg

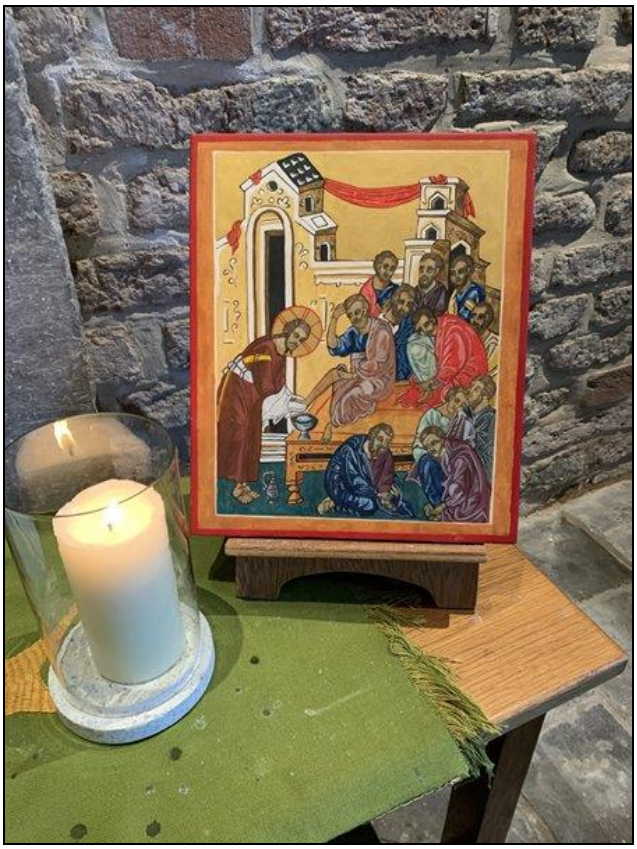
De ruimte in de toren van de kerk aan het Oranjeplein in oost-Souburg is omgebouwd tot een stiltekapel. De stiltekapel is elke dag, ook in de weekenden, geopend van 10.00 tot 17.00 uur. Op zondag van 11.00 uur tot 17.00 uur. Bij slecht weer, veel wind en regen, blijft de kapel gesloten.

Tekst: pastor Ank Muller

Foto's: Jeannette Vrancken

In verband met de hygiëne mogen maximaal drie bezoekers tegelijk in de kapel. De voorgeschreven anderhalve meter afstand dient ook in acht genomen te worden. Er zijn maatregelen getroffen met oog op de hygiëne.

Gedurende de veertigdagentijd zijn er momenteel twee verbeeldingen te zien. Deze verbeeldingen zijn bedoeld om de bezoeker stof tot bezinning te bieden.

Deze nieuwsbrief kijkt verder dan

alleen de parochiegrenzen

U adverteert al voor ongeveer 2

euro in deze nieuwsbrief.

Neem contact op met Herman

Maas: 0118 – 430377

Lief en leed

geboorte – doop - eerste communie – vormsel – huwelijk - overlijden

Overleden

Cornelius Jacobus (Kees) Verkleij op 5 maart 2021 in Vlissingen

Wij wensen de nabestaanden veel kracht en bemoediging toe.

In deze rubriek worden uitsluitend gebeurtenissen opgenomen, die bij de parochie bekend zijn. De redactionele verantwoordelijkheid is niet op deze rubriek van toepassing!

Nederlandse R.-K. bisschoppen: ‘Kiezen voor het eigenlijke normaal!’

De Nederlandse bisschoppen roepen katholieken op te gaan stemmen op 17 maart bij gelegenheid van de verkiezingen voor de Tweede Kamer en dan te kiezen voor ‘het eigenlijke normaal’. De bisschoppen schreven hun oproep in een brief waarin ze aangeven dat we na de coronacrisis niet terug moeten naar het oude normaal maar naar het eigenlijke normaal, namelijk het ‘normaal van het Rijk Gods’.

Tekst: drs. Berry van Oers, beleidsadviseur R.-K. Kerk voor kerk en samenleving

Het normaal van het Rijk Gods houdt in dat we kiezen voor een cultuur van het leven, voor een open samenleving, voor het algemeen welzijn en als broeders en zusters van elkaar. De bisschoppen roepen in hun brief katholieken op volksvertegenwoordigers te kiezen die deze fundamentele waarden als uitgangspunt voor hun politieke handelen nemen.

Cultuur van het leven
De bisschoppen benadrukken de waardigheid van iedere mens. Dat vereist het bevorderen en beschermen van een ‘cultuur van het leven’. De bisschoppen: ,,Primair staat het respect voor de onaantastbaarheid van het menselijk leven van de conceptie tot de natuurlijke dood, ongeacht in welke staat het zich bevindt.’’

Open samenleving
Bij een cultuur van het leven hoort een open samenleving. De bisschoppen verwijzen naar de encycliek ‘Fratelli tutti’ (oktober 2020) waarin paus Franciscus pleit voor een samenleving waarin mensen open staan voor medemensen, ook die anders zijn, voor kwetsbaren, voor vluchtelingen en migranten. De bisschoppen: ,,Dat betekent ondersteuning van vrijwilligers en mantelzorgers, toegankelijke schuldhulpverlening, adequate gezondheidszorg, hulp aan werkzoekenden, betaalbare woningen, ondersteuning van gezinnen en voldoende inkomen.’’

Algemeen welzijn
In een open samenleving staat voor christenen het algemeen welzijn centraal. Paus Franciscus waarschuwt tegen het doorgeschoten marktdenken. In plaats van doel te zijn worden mensen tot een puur middel gedegradeerd. De bisschoppen: ,,Morele waarden en verantwoordelijkheidsgevoel voor het algemeen welzijn zijn dan ver te zoeken.’’

Broeders en zusters
“De overtuiging dat we broeders en zusters zijn moet het spirituele hart van de politiek vormen”, benadrukken de bisschoppen. Het behoedt mensen voor eigenbelang en brengt hen tot solidariteit en samenwerking. De bisschoppen: ,,Broeders en zusters zijn op elkaar aangewezen. Ze delen een gemeenschappelijke toekomst waarvoor ze samen verantwoordelijk zijn.’’

Lees hier de complete brief.

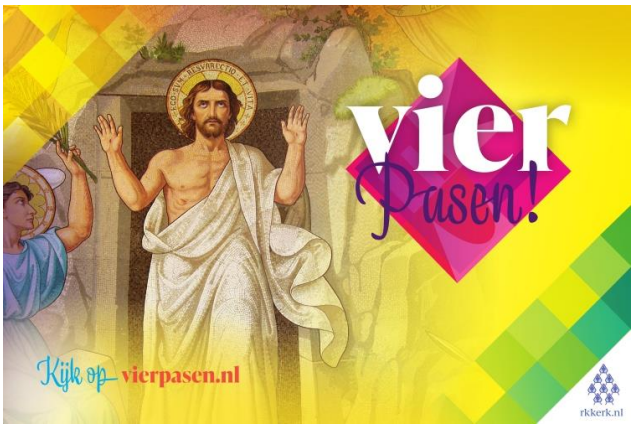
,,Blij met de kleine dingen die we toegeworpen krijgen''

In de veertigdagentijd verschijnt er op de bisdomwebsite een reeks interviews met mensen in het Bisdom Breda die vertellen over hoe zij deze tijd beleven. Een overzicht van berichten in en over de weg naar Pasen, is te lezen op de themapagina Vierpasen.

Marie-José van den Heuvel is een jonge moeder. Haar zoontje heet Joep. Hij is veertien maanden oud. In april 2021 verwacht ze haar tweede kind. Haar man heeft een melkveebedrijf in de omgeving van Cadzand.

,,Het gaat goed,'/ zegt ze. ',,Wel druk. Ik ben zwanger en Joep is een ondernemend mannetje. Eigenlijk heeft mijn vasten een 'adventskarakter'. Dat was concreter bij mijn eerste zwangerschap. Joep is geboren op 19 december 2019. Toen was ik echt zwanger in de advent. Toch beleef je de veertigdagentijd anders. Dat komt ook door de coronapandemie. Zo zijn de kerken dicht. Ik ga vaak naar de dominicanen in Knokke naar de kerk. Deze kerk is nu gesloten. Gelukkig is er nu in Aardenburg wekelijks op zondag een eucharistieviering. Je mist ook de contacten met andere gelovigen. Online zoeken we wel naar mogelijkheden maar het is lastig feesten te vieren zoals je eigenlijk zou willen.''

,,We hebben een druk leven. Maar als je niets concreets doet, vervliegt de Veertigdagentijd en is het Pasen voordat je er erg in hebt. We vullen de Veertigdagentijd met kleine dingen in en we zijn blij met ieder moment dat ons toegeworpen wordt.''

,,We proberen wel concreet werk te maken van de Veertigdagentijd,'' vertelt Marie-José. ,,Maar hoe? Op Aswoensdag volgden we online de eucharistieviering vanuit de Maria Geboortekerk in Nijmegen. In zijn homilie adviseerde de priester iets te doen wat je normaal gesproken niet graag doet. Hij gaf enkele voorbeelden zoals bijvoorbeeld het huis opruimen. Nu is dat niet mijn sterkste kant. Zelf heb ik een hekel aan opruimen,'' lacht ze. ,,Ik besloot dit aan te pakken. We eten in de middag warm. Nu doe ik meteen alles in de afwasmachine en laat ik de vuile was niet staan. Op Aswoensdag zelf hebben we eenvoudig gegeten. Maar gedurende veertigdagentijd is het opruimen mijn speerpunt.''

,,Daarbuiten besteden mijn man en ik ook aandacht aan ons geestelijk leven. Zelf heb ik mijn geestelijke wortels in gemeenschap Emmanuel. De Katholieke Charismatische Vernieuwing (KCV) geeft het boekje 'Het Woord onder ons' uit. Dit boekje biedt dagelijks een schriftlezing, een overweging en een kort gebed. Op deze manier ontvangt ons gebedsleven een extra impuls. Daarbij lezen en overwegen we dagelijks de lezingen van de eucharistieviering. Deze richten ons ook op de Veertigdagentijd.''

Lees verder op de volgende pagina.

,,We hebben een druk leven. Maar als je niets concreets doet, vervliegt de Veertig-dagentijd en is het Pasen voordat je er erg in hebt. We vullen de Veertigdagentijd met kleine dingen in en we zijn blij met ieder moment dat ons toegeworpen wordt. Wel hoop ik dat met Pasen de kerken weer open zijn en we, in tegenstelling tot vorig jaar, dit hoogfeest gewoon kunnen vieren.''

Bron: Bisdom Breda; redactioneel bewerkt door Peter Vrancken

Nieuwe werkgroep in de parochie

Het parochiebestuur heeft onlangs de nieuwe werkgroep 'Vrijwilligers' in het leven geroepen.

Voornaamste taak van de nieuwe werkgroep is om, zodra de coronabeperkende maatregelen dat toelaten, met alle vrijwilligers binnen de parochie in gesprek te gaan en te onderzoeken hoe de vrijwilligers het afgelopen (corona)jaar hebben beleefd. Ook worden eventuele wensen en misschien ook wel noden geïnventariseerd. De werkgroep gaat ook op zoek naar individuele ideeën voor vrijwilligerswerk.

De werkgroep bestaat uit Lisanne Jacobs, Pauline Martijen-Kockx, Magda Pikkaart, Conny Sijlmans en Ruud Louwes (coördinator vrijwilligerswerk).

In de maand maart collecteert Caritas Walcheren voor de Voedselbank Walcheren

U kunt uw bijdrage storten op:
NL 82 RABO 0117 0296 61
t.n.v. RK Caritas Walcheren
onder vermelding van Voedselbank

Reageren op een artikel in deze nieuwsbrief?

Stuur uw e-mail naar rkwalcheren@zeelandnet.nl

Vaccinsolidariteit of vaccinstrijd?

Caritas Internationalis pleit voor een billijke, wereldwijde verdeling van COVID-19-vaccins.

Tekst: Jozefien Van Huffel (Kerknet)

,,Het was het mirakel waarop we zaten te wachten, in wat niet enkel een gezondheidscrisis, maar evengoed een economische, financiële en politieke crisis is.” Dat zegt Dayane Daou, hoofd van de dienst gezondheidszorg van Caritas Libanon. Midden februari ontving het land een eerste levering van 60.000 Pfizervaccins tegen COVID-19. De rest van twee miljoen door de Wereldbank betaalde vaccins volgt in wekelijkse leveringen. Wat nadien zal gebeuren in het land met ruim zes miljoen inwoners, is onduidelijk. „Er werd gesproken over tachtig procent vaccindekking tegen eind 2021, maar we lijken hoogstens vijftig procent te zullen halen”, zegt Daou. „Tegelijk hebben we geluk.’’

Eind februari, bijna drie maanden na de eerste vaccinaties, hebben meer dan honderd landen namelijk nog geen COVID-19-vaccins.

Vijfentachtig arme landen zullen volgens sommige experts zelfs moeten wachten tot 2023. Dat ligt onder meer aan productieproblemen, maar ook aan de wedloop tussen rijke landen om zo veel mogelijk dosissen binnen te halen, vaak twee of drie keer zoveel als er nodig zijn om de bevolking te vaccineren. Met COVAX lanceerde onder meer de Wereldgezondheidsorganisatie dan wel een programma om ontwikkelings-landen vaccins te bezorgen, het komt slechts traag op gang. Pas op 24 februari kreeg het Afrikaanse Ghana als eerste 600.000 vaccins van AstraZeneca.

Ruim een maand geleden kwam Caritas International, de koepel van nationale Caritasorganisaties, dan ook met de oproep de beschikbare vaccins wereldwijd billijk te verdelen. Caritas pleit voor een bijeenkomst van de VN Veiligheidsraad „om de toegang tot vaccins aan te pakken als wereldwijd veiligheidsprobleem” en stelt voor de schulden van de armste landen kwijt te schelden zodat er geld vrijkomt om de medische infrastructuur te verbeteren.

De verklaring schuift daarnaast de promotie van de lokale productie van vaccins in Afrika, Latijns-Amerika en Azië naar voren. Dat veronderstelt dat de Wereldhandelsorganisatie de intellectuele eigendomsrechten op de vaccins tijdelijk opschort, zodat er overal ter wereld generische versies van de ontwikkelde en goedgekeurde vaccins kunnen worden geproduceerd.

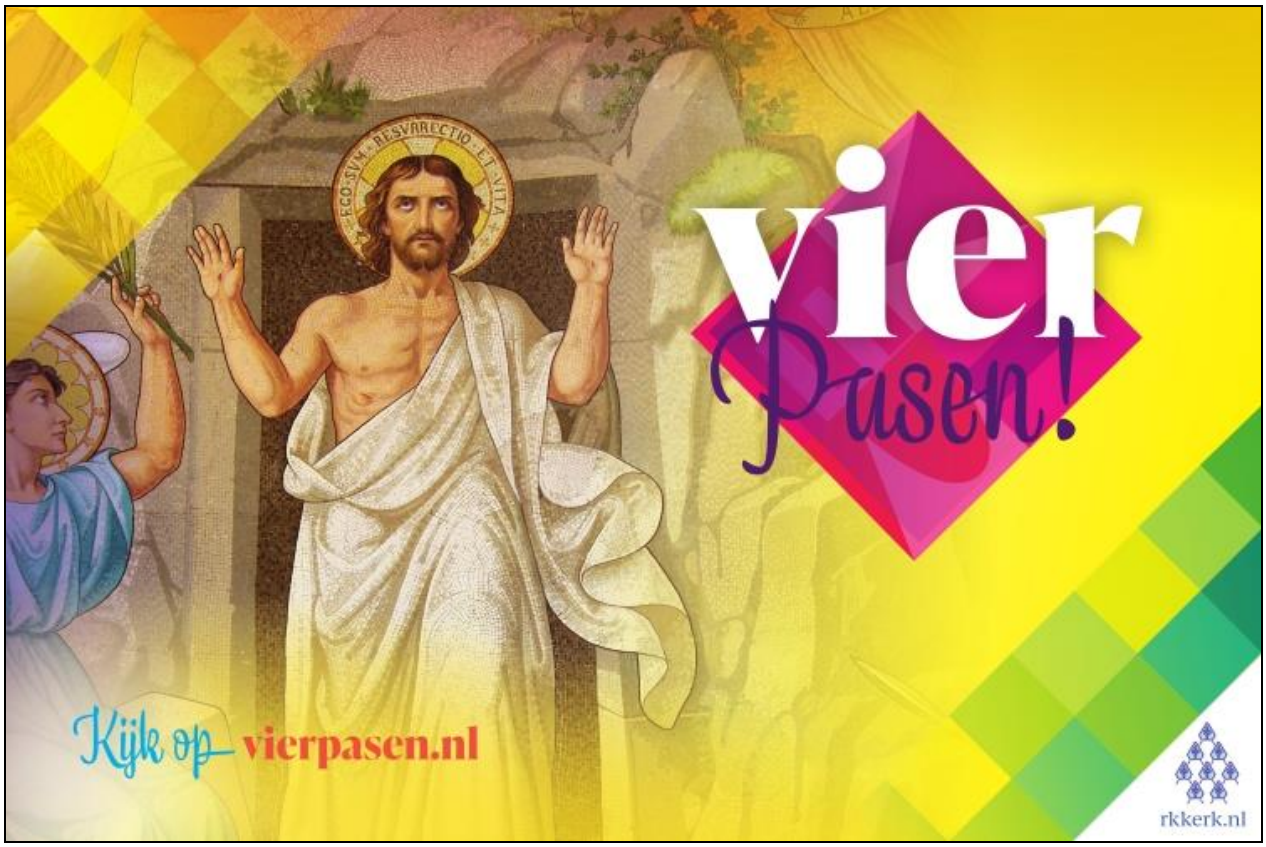
Het idee werd in november 2020 al geopperd door India en Zuid-Afrika en kreeg intussen de steun van de Wereldgezondheidsorganisatie, van meer dan honderd landen en van de Afrikaanse Unie.

Op 23 februari sprak ook het Vaticaan zich er voor uit, bij monde van aartsbisschop Ivan Jurkovic, die de Heilige Stoel vertegenwoordigt bij onder meer de Verenigde Naties.

Weinig solidair
De Europese Unie en de Verenigde Staten blijven zich echter verzetten en tonen zich ook op ander vlaken weinig solidair. Weliswaar maakte de EU recentelijk meer geld vrij voor vaccins in Afrika, maar dat versnelt de productie niet. Nochtans kan de vaccinongelijkheid grote geopolitieke gevolgen hebben. Terwijl het Westen landen in het Zuiden in de kou laat staan, komen China en Rusland wel over de brug met hun eigen vaccins, in ruil voor invloed.

In heel wat landen dreigt er overigens ook interne vaccinongelijkheid. De Libanese overheid stelde bijvoorbeeld in samenspraak met de Wereldbank een strikt plan op over de volgorde van vaccineren, maar al meteen bleken politici zich vóór hun beurt een vaccin toegeëigend te hebben. De Wereldbank dreigde prompt met het intrekken van de fondsen.

,,Tot nu toe registreerden zich bovendien opmerkelijk weinig mensen voor vaccinatie'', weet Dayane Daou. ,,Er zijn grote verschillen tussen regio's. Wellicht ontbreekt de informatie of hebben mensen geen toegang tot het internet. Caritas maakt er dan ook een punt van om iedereen die nu langskomt bij een gezondheidspost, om welke reden dan ook, te wijzen op de mogelijkheid zich te laten vaccineren. We hopen dat de overheid ons en andere organisaties de kans geeft om mee te bouwen aan een rechtvaardige situatie.''

Iedereen is van harte uitgenodigd om een bezoek te brengen aan www.vierpasen.nl en te kijken hoe de website kan helpen om de Veertigdagen- en de Paastijd in 2021 zo bewust mogelijk te beleven.
Doe mee, Vier Pasen!

De nieuwsbrief kijkt verder dan

alleen de parochiegrenzen!

Expert over Myanmar: ,,Ik vrees een bloedbad''

Kerk in Nood (ACN) sprak met Angela Jacobi, directeur van de Dr. Michael & Angela Jacobi Foundation, die talrijke projecten in Myanmar steunt.

Tekst: Volker Niggewöhner (Kerk in Nood)

De toekomst van het democratisch proces in Myanmar staat op het spel. In de vroege uren van 1 februari hebben militairen van het voormalige Birma via een staatsgreep weer de macht gegrepen. De strijdkrachten hebben voor een jaar de noodtoestand afgekondigd in het land in Zuidoost-Azië. Ditmaal weigert het volk echter de staatsgreep te aanvaarden. De bevolking van Myanmar is in groten getale de straat opgegaan om te protesteren en er is een algemene staking uitgeroepen.

Wat weet u over de huidige situatie in Myanmar?
Niet slechts tienduizenden, maar honderdduizenden mensen zijn de straat op gegaan. Het is de eerste keer dat hele beroepsgroepen, zoals artsen, spoorweg- en luchthavenpersoneel, zich bij de protesten hebben aangesloten, zelfs politieagenten. Dat is gevaarlijk voor de generaals. Immers, zonder de steun van de politie kan de staatsgreep mislukken. Maar wat kan het volk doen tegen tanks? En tanks worden nu overal ingezet.

Bent u nog in staat om te communiceren met uw contacten in Myanmar? Er wordt gezegd dat de internetverbindingen zijn afgesneden
Verbazingwekkend genoeg heb ik nog steeds contact met twee religieuze broeders. Zij schrijven dat de situatie ,,zeer, zeer ernstig'' is. Het laatste bericht kwam uit het noorden van het land, waar veel vluchtelingenkampen zijn en regelmatig onrust heerst. Zij melden: ,,Het leger is nu aan het schieten op ongewapende burgers.''

Beweringen van verkiezingsfraude zijn de officiële reden voor de staatsgreep. Is er enige waarheid in deze beweringen?
Naar mijn mening, is dit slechts de ogenschijnlijke reden. Kardinaal Bo bevestigde dit op 3 februari in een boodschap gericht aan de strijdende partijen en de internationale gemeenschap. Internationale waarnemers waren ter plaatse, dus het probleem had rechtstreeks en onmiddellijk kunnen worden besproken. De verkiezingen waren op 8 november en om dan plotseling op 1 februari te verschijnen en kiezersbedrog te beweren – dat is zo duidelijk dat er niets meer over gezegd hoeft te worden.

Wat zou dan de werkelijke motivatie achter de staatsgreep kunnen zijn?
Naar mijn mening zijn Aung San Suu Kyi en haar partij altijd een doorn in het oog van de militairen geweest. Nu hebben zij een tweede verpletterende overwinning op de militairen gevierd. Het is echter opnieuw een farce, omdat driekwart van de parlementszetels in handen is van de militairen, ook al heeft Aung San Suu Kyi meer dan 80 procent van de stemmen gewonnen.

Het probleem is dat alle grondstoffen –de mijnen en met name de drie grootste industriële conglomeraten van het land– in handen zijn van de militairen. Nu Aung San Suu Kyi opnieuw een duidelijke verkiezingsoverwinning heeft behaald, hebben zij het gevoel dat zij de controle aan het verliezen zijn.

Hoe beoordeelt u het democratisch proces van de afgelopen jaren?
Vanaf het begin waren de handen van de regeringspartij NLD gebonden. Als drie van de vier zetels in handen zijn van de militairen, dan kun je niet veel doen, hoe hard je ook probeert. Maar ondanks alles was het belangrijkste voor de mensen dat ze nog steeds hoop hadden in de democratie. Uit deze hoop is veel goeds voortgekomen. Er zijn veel positieve initiatieven, bijvoorbeeld op het gebied van onderwijs. Dat hangt nu weer helemaal in de lucht.

Welke rol speelt nationalisme in Myanmar?
Helaas speelt nationalisme een zeer belangrijke rol. Dat blijkt wel uit het feit dat ultranationalistische monniken een grotere rol hebben gespeeld bij de staatsgreep dan ik ooit had kunnen denken. Ik heb al tijdens de Rohingyacrisis gemerkt dat er een sterke wens en ambitie is om Myanmar om te vormen tot een puur boeddhistische staat.

Zal deze staatsgreep gevolgen hebben voor christenen en andere religieuze minderheden?
Ik vrees van wel. We hebben gezien hoe snel de Moslims bijna volledig werden verdreven. Ik ben zeer bezorgd dat dit het begin kan zijn van een grootschalige vervolging van Christenen.

De staatsgreep vond ongeveer drie maanden na de verkiezingen plaats, wat betekent dat hij niet kan worden uitgelegd als een impulsieve daad. Is dit een aanwijzing dat er ook buitenlandse mogendheden bij betrokken kunnen zijn?
De betrokkenheid van China wordt door de media in Myanmar vrij openlijk besproken. Door zijn vele natuurlijke rijkdommen is het land de schatkamer van Azië. Mijn reizen hebben mij geleerd dat de Chinezen Myanmar zouden willen bezitten.

In zijn brief van 3 februari zei kardinaal Bo: ,,Wij maken de meest uitdagende tijd van onze geschiedenis door.'' Wat moet de internationale gemeenschap volgens u nu doen?
Er is geen gemakkelijk antwoord. Er moeten zeker geen sancties komen, want dat zou het volk alleen maar nog meer verzwakken. Mijn grootste hoop ligt bij de mensen zelf. Maar ik kan niet zeggen hoe lang het volk stand zal kunnen houden. Ik vrees dat er een bloedbad komt. Het leger is genadeloos, want elke zet lijkt ruim van te voren te zijn gepland.

Patris corde, Met het hart van een vader, apostolische brief nu beschikbaar in het Nederlands

Volgende week vrijdag, 19 maart, viert de Kerk het hoogfeest van de heilige Jozef, de bruidegom van de Maagd Maria en voedstervader van Christus Jezus. Op 8 december 2020 riep paus Franciscus 2021 uit tot het jaar van Sint-Jozef: die dag was het precies 150 jaar geleden dat paus Pius IX de heilige Jozef van Nazareth verklaarde tot 'Patroon van de Universele Kerk'. Bij die gelegenheid werd ook de apostolische brief *Patris corde* gepubliceerd, *Met het hart van een vader*, die nu in de Nederlandse vertaling beschikbaar is.

De brief opent met de woorden: 'Met het hart van een vader: zo heeft Jozef Jezus liefgehad, die in alle vier de evangeliën "de zoon van Jozef" wordt genoemd.' De paus deelt in deze tekst vervolgens een aantal persoonlijke overwegingen over de 'buitengewone figuur' van St. Jozef. Zijn verlangen om dit te doen groeide tijdens de pandemie.

Gewone mensen

'Te midden van de crisis die ons treft, hebben we kunnen ervaren dat ,,ons leven wordt gebouwd en in stand gehouden door gewone mensen – die meestal worden vergeten – die niet verschijnen in de krantenkoppen en tijdschriften of in de schijnwerpers staan van de nieuwste *show*, maar die ongetwijfeld de beslissende gebeurtenissen van onze geschiedenis van vandaag schrijven: artsen, verpleegkundigen, supermarktmedewerkers, schoonmakers, verzorgers, vervoerders, ordehandhavers, vrijwilligers, priesters, religieuzen en vele, vele anderen die hebben begrepen dat niemand zich alleen redt.'' […] schrijft de paus.

Hij prijst al deze gewone mensen die dagelijks geduld oefenen en hoop geven. ,,Hoeveel vaders, moeders, opa's en oma's, onderwijzers laten onze kinderen niet met kleine en dagelijkse gebaren zien hoe ze een crisis het hoofd moeten bieden en doorstaan, door hun gewoonten aan te passen, de ogen omhoog te richten en het gebed te stimuleren. Zoveel mensen bidden, offeren en bemiddelen voor het welzijn van allen.''

Hoofdrol

De paus wijst erop dat iedereen in de heilige Jozef de man kan vinden die onopgemerkt blijft, de man van de dagelijkse, discrete en verborgen aanwezigheid, een bemiddelaar, een steun en een gids in moeilijke momenten. ,,De heilige Jozef herinnert ons eraan dat allen die schijnbaar verborgen zijn of op de achtergrond staan, een ongeëvenaarde hoofdrol spelen in de heilsgeschiedenis. Aan hen allen een woord van erkenning en dankbaarheid,'' aldus de paus.

Lees de complete brief Patris corde hier.

Lees ook: Paus Franciscus kondigt voor 2021 het Jozefjaar af

Bron: rkkerk.nl; redactionele bewerking: Peter Vrancken

Agenda

- **Vrijdag 12 maart 2021**
  24 uur voor de Heer. De Onze Lieve Vrouwekerk in Vlissingen is geopend tussen 18 en 19 uur om deel te nemen aan het gebed. U bent allen van harte uitgenodigd om hieraan deel te nemen.

- **Iedere zaterdag tot en met 20 maart 2021 (10.00 uur)**
  Lauden in de Willibrordkapel in Domburg.

- **Iedere woensdagavond tot en met 24 maart om 19.30 uur**
  De Raad van Kerken Vlissingen organiseert wekelijks een oecumenische vesper in de Sint Jacobskerk. Een moment van aandacht en bezinning op weg naar Pasen, te volgen via kerkomroep of de website van de Jacobskerk.

- **Vanaf zaterdag 27 maart tot en met juni 2021 (19.00 uur)**
  Viering in de Willibrordkapel in Domburg. In de maanden juli en augustus worden de vieringen gehouden op zondagmorgen. Aanvang: 10.00 uur.

- **Dinsdag 30 maart 2021 (19.00 uur)**
  Boeteviering ter voorbereiding op Pasen In de Onze Lieve Vrouwekerk in Vlissingen.

- **Vrijdag 2 april 2021 (15.00 uur)**
  Kruisweg bidden in de Sint Willibrordkapel in Domburg

- **Zondag 25 juli 2021**
  Werelddag voor grootouders en senioren**.**

Tot besluit

Hoe u over uzelf denkt is veel belangrijker
dan hoe anderen over u denken!!

INFORMATIE H. MARIA PAROCHIE

Openingstijden secretariaten

Parochiekern Middelburg
Dinsdag en donderdag
09.30-11.30 uur
Telefoon: 0118 - 612860
Lombardstraat 1 (via de zij-ingang)
4331 AA MIDDELBURG
secretariaat.middelburg@rkwalcheren.nl

Parochiekern Vlissingen
Donderdag en vrijdag
9.00-11.30 uur
Telefoon: 0118 - 412247
Singel 106
4382 LC VLISSINGEN
secretariaat.vlissingen@rkwalcheren.nl

Telefoon in noodgevallen
► 06 53 63 71 30

Pastores
(telefonisch ook bereikbaar via de beide secretariaten):
Fons van Hees, Thaddy de Deckere, Ria Mangnus, Alida van Veldhoven en Wiel Hacking
de persoonlijke e-mailadressen en telefoonnummers vindt u **hier**

Parochiebijdragen
Middelburg
NL42 INGB 0000 6586 70
t.n.v. H. Maria Parochie Walcheren
Vlissingen
NL28 INGB 0008 0339 29
t.n.v. H. Maria Parochie Walcheren

Bijdrage aan Caritas Walcheren
NL82 RABO 0117 0296 61

Aanmelden voor deze gratis nieuwsbrief? Afmelden? Nieuw e-mailadres?
Stuur een mailtje naar:
rkwalcheren@zeelandnet.nl

Verantwoording nieuwsbrief
Deze nieuwsbrief is een onafhankelijk, journalistiek medium en wordt verspreid onder medewerkers, parochianen en andere belangstellenden van de H. Maria Parochie Walcheren, die zich daarvoor hebben aangemeld. Heeft u nieuws of een agenda-bericht voor de digitale nieuwsbrief? Graag een mailtje naar de redactie: rkwalcheren@zeelandnet.nl. Kopij uitsluitend aanleveren in platte tekst en in Wordformaat! Inzenden kan tot donderdagavond.
Wanneer u ons foto's stuurt kunnen wij deze uitsluitend plaatsen, wanneer daarvoor geen rechten (ook aan derden) zijn verschuldigd. Inzending betekent, dat u hiermee bekend bent en daarvoor verantwoordelijkheid draagt. Voorts wordt u gevraagd altijd de naam van degene die de foto heeft gemaakt te vermelden. Tekst en foto's (alleen onbewerkt en in hoge resolutie) moeten afzonderlijk en foto's bovendien in jpg-formaat worden aangeleverd. De redactie behoudt zich uitdrukkelijk het recht voor om aangeboden kopij te wijzigen of niet te plaatsen.
Overname van teksten en foto's uit deze digitale nieuwsbrief is uitsluitend toegestaan onder vermelding van: 'Bron: digitale nieuwsbrief H. Maria Parochie Walcheren' en na voorafgaande schriftelijke toestemming van de eindredacteur!